

ranti, at den offentlige Anklager i Reglen vil eller dog kan være tilstede. Smidlertid er det muligt, at der kunde være Anledning til at træffe yderligere Garanti for den Sigtede; men fordi dette kan være Tilfældet, derfor troer jeg rigtignok ikke, man skal opgive det Middel, hvorved man nu seer sig istand til, uden altfor store Reformers, at indføre Jurken. Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) mener, at de nuværende Retsbetjente druknes i de forskjellige Slags Væsen og Uvæsen, da kan jeg ikke tale om, hvorledes det kan være Tilfældet paa enkelte Steder, men jeg troer dog rigtignok, at de fleste Retsbetjente ikke kjende til dette Vad. Lægsdvæsenet f. Ex. medfører ganske vist en heel Deel Skrivers og Arbeide, men det er, som Enhver veed, af det allersimpleste Arbeide, som ingen Retsbetjent finder paa at beskæftige sig selv med. Noget Vigtigt gjælder om Auktionsvæsenet; det har væsentlig sin Betydning ved Løsgreauctioner, hvoraf der i de fleste Jurisdictioner afholdes en stor Mængde; men at en Retsbetjent skulde anvende sin Tid paa Slovauctioner, Auctioner over Indbo og deslige, det troer jeg dog virkelig ikke er Tilfældet. Det er overordentlig sjældent, at det Tilfælde indtræffer, som den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) antyder, at der affiges Kjendelser ved Auktionsretten. Jeg har i de 5—6 Aar, jeg har været Underrettsdommer, ikke affagt en eneste saadan Kjendelse. At Skiftevæsenet hører til de Sager, som Underdommeren selv forretter, er vel saa, men efter den nuværende Lovgivnings Beskaffenhed vil Skiftebehandlingen ikke medtage megen Tid, da den nu er meget simplificeret, især naar det ikke er større Kjøbmands- eller Fallitboer. Jeg maa derimod udhæve som Noget, der vist gjælder om enhver Justitsbetjent, at han anseer Retshaandhævelsen som sin Hovedembedspligt, det vil sige, at det at forvalte Retspleien ved den ordinære Ret, Extraretten og Politiretten, samt at bidrage til at opdage Forbrydelser er hans Hovedembedspligt, og det i den Grad, at han, han være beskæftiget med hvilket som helst andet Hverv, det være vil, saa forlader han dog dette og gaaer til Opfyldelsen af sin Hovedembedspligt, naar der gjøres Krav paa hans

Virksomhed der. Det er altsaa ikke noget Nyt, naar man siger, at Underdommerne skulle virke til Opdagelsen af Forbrydelser og være virksomme med Hensyn til Retspleien. Jeg troer, at Underdommerne have i Almindelighed i den Grad Følelsen af deres Kalds Vigtighed og af, at dette er deres Hovedembedspligt, at jeg heri troer at kunne finde nogen Garanti, naar man indtil Videre overlader Forundersøgelsen til dem. — Den anden Hovedindvending var, at vi ikke for Tiden havde nogen Criminallov. Jeg er her saa heldig at kunne henholde mig til det af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 5te Valgkreds (C. Nimestad) idag Anførte, og jeg skal ikke videre opholde mig derved. Den tredie Indvending var, at det var uønskeligt, at Regjeringen alene tog Initiativet i denne Sag. Jeg skal villig anerkjende Uønskeligheden heraf, og hvis den høitærede Justitsminister igaar havde erklæret: „Jeg forelægger i næste Session et Udkast til Indførelse af Edsvorne i Misgjerningsager,“ tvivler jeg ikke paa, at den ærede Forslagsstiller vilde have taget sit Forslag tilbage; men da Ministeren — hvad den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) meget rigtig har lagt Bægt paa — henviste os til, at Forslaget vilde gaae til en Commission, og da vi have dyr Erfaring for, hvorledes det pleier at gaae i en Commission, finder jeg, at det er i sin Orden, at Thinget med Iver tager Sagen i sin Haand og at Thinget viser, at forsaavidt Regjeringen ikke maatte fremme Sagen, saa er Thinget selv beredt dertil ved Benyttelsen af sit Initiativ. Jeg antager, at efter den varme Interesse, den høitærede Justitsminister har for Sagen, vil det være ham hjært, at vi i Gjærningen vise, at vi have Interesse for Sagen, ja, at det ikke blot vil være ham hjært, men ogsaa de to Commissioner, der have med Criminalloven og med Rævningsagen at gjøre, idetmindste de Medlemmer af dem, der varmt interessere sig for at komme tilende med Sagen. Jeg antager, at de heri ville finde en Opfordring til at fremme Arbeidet med Iver og om fornødent andrage om Fritagelse for andre Embedspligter, saa at denne Embedspligt bliver deres væsentligste. Jeg skal saaledes varmt anbefale Sagen til videre Fremme, idet jeg gjentager